

ringen anstillet sin Beregning, vil denne halve Million Pund i Indførselstold give 125,000 Kr., hvoraf 9000 Kr. ikke ville blive dækkede ved Løbslovforslaget, de maa altsaa trækkes fra, og vi faae da 116,000 Kr. Derfor bliver Forslaget mindre end Tintet, og den ærede Minister faar ikke Svar paa det, hvorom han har spurgt; han vil kun faae at se, at vi ikke ville have mindre end Tintet med Hensyn til Nedgang i Løbsindtægten. Det Argument, som den ærede Finantsminister brugte, og hvorved han vilde bevise, at der vilde blive mere forfaldet Løbsaf, tror jeg ikke lader sig faaledes anvende. Man kan have denne Mening; men jeg er tilbøielig til at tro, at disse Rundelroblade, som han talte om, navnlig ere bleve brugte til Forforskning af den indenlandske, daarligere Løbsaf; det er jo bekendt, at den er et meget daarligt Produkt. I det Hele taget forekom det mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavnus 4de Valgkreds (Scharling) har Ret i, at dette Forslag ikke vil hjælpe de mindre Bemidlede i Samfundet; det tror jeg heller ikke. Jeg tror, at Løbsaf og The tage, hvad Kaffe giver. Naar en Kone gaar hen og kjøber Kaffe til sin Morgendrik, faar hun en Lettelse af 6 Ore, men naar hun derhos kjøber The til sin Aftendrik, maa hun give, jeg husker ikke ret, om det ikke er 17 Ore mere, og naar Manden samtidig kjøber 2 Pund Løbsaf, maa han give 20 Ore mere, end nu er Tilfældet. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Forholdet i det Hele taget vil stille sig ugunstigere for de mindre bemidlede Klasser; jeg kan ikke regne det anderledes ud. Vel siger den høitærede Finantsminister, at Løbsaffen er en Bessatningsgjensstand, som bruges i de fleste europæiske Lande, og jeg er enig med ham deri; i alt Fald har den tidligere været brugt som saadan. Jeg veed faaledes, at Løbsafdyrkingen har været forbudt f. Ex. i England, og at den i Frankrig, Østerrig, Spanien og Italien er et Monopol for Regjeringen, et saakaldet Regale. I Tydskland har man ogsaa en Løbsafbesætning, idet man har væglet med en Produkt- og en Arealbesætning, men derfor er det ikke sagt, at det, naar vi ikke trænge til Penge i Statskassen, er rigtigt af os at paalægge denne Stat og samtidig at forbyde Løbsafdyrking; i alt Fald vil jeg for mit Vedkommende ikke være med dertil. I hvorvel jeg ikke tror, det kan siges, at Løbsaf strengt taget er en Livsformnødenhed, er den dog Nøget, hvortil Nationen er bleven vant. Den ærede sidste Taler har maaske Ret i, at det vil gaa med Løbsaffen som med Kaffe, at Forbrugen, hvad enten Prisen er høj eller lav, vil blive den samme, og som Følge deraf ville de fattige Folk komme til at give langt mere til Statskassen, end de tidligere have gjort. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det, uagtet det ikke er min Praxis, og jeg ikke holder deraf, vil være heldigt at stemme imod Lovfor- slaget paa det nuværende Stadium. Jeg vil for-

resten gjentage, at jeg som sagt ikke holder af denne Praxis. Iffor stemte jeg for de to smaa Ruslinger af Løbslove, som fremkom om Suffer- og Soda-Fabrikkerne, idet jeg ansaa det ene for rigtigt og retfærdigt nok, og mente, at det andet nok kunde blive det, men med Hensyn til dette Forslag kan jeg ikke sige Andet, end at jeg anser det for mindre end Tintet, hvad angaar Nedfættelserne af Løbs- og Skibs- Afgifterne. Det er, som sagt, mindre end Tintet, og Finantsministeren vil paa ingen Maade svaare paa det Spørgsmaal, om vi ville have Alt eller Tintet. Saaledes som jeg allerede har udtalt, har det jo nemlig viist sig, at vi, naar vi have en Regjering, som vil vise Smødefommen, ogsaa ville være tilbøielige til at vise Smødefommen. Det viiste sig i det foregaaende Aar; men naar vi have en Regjering, der aldeles ikke vil tage Hensyn til vore Principer, maa den finde sig i, at Flextallet ikke vil følge med den.

Talder: Den høitærede Finantsminister henvendte den Bebreidelse til mig, at jeg skulde have talt paa Thingets Vegne, og dette stete ikke i Umindelighed, men næsten paa ethvert Punkt af sit Foredrag gjentog den høitærede Minister denne Bebreidelse til mig. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) har allerede svaret den ærede Minister derpaa, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad han sagde. Selvfølgelig kan jeg lige saa vel som ethvert Medlem af Thinget være berettiget til at sige, at Folkethinget ved sine tidligere Afstemninger har givet sin Mening tilkjende, og naar den høitærede Finantsminister vil indvende, at det var ifjor men ikke iaar, tror jeg heller ikke, at Valgene den 25de April have forandret Folkethingets Anskuelse i den Retning, Ministeren ønsker det, paa dette Omraade. Folkethinget har aldrig forlangt Alt eller Tintet; det gjør det heller ikke i dette Dieblit, og jeg heller ikke. For mit personlige Vedkommende skal jeg minde den ærede Minister om, at jeg for to Aar siden indbragte et Lovforslag, om hvilket den daværende Regjering, som stod den nuværende Regjering nærmere, end den stod mig, erklærede, at det var et i flere Henseender brugbart Mæglingsforslag. Derved har jeg for mit personlige Vedkommende viist, at jeg ikke holder paa Alt eller Tintet, og hvad Folkethinget angaar, maa den ærede Minister, naar han ser paa Forslaget fra ifjor og de Afstemninger, som fandt Sted derover, erindre, at det først var, efter at den høitærede Minister havde erklæret, at han ikke vilde gaa ind paa nogen som helst af de Grundsetninger, som gik igennem det, at man lod det gaa uforandret videre. Den høitærede Minister indlod sig ikke paa nogen som helst Forhandling om dette Lovforslag, han indlod sig kun paa nogle Udtalelser om Grundsetningerne, hvorved han erklærede sig fuldstændig imod Alt, hvad Folkethinget ønskede. Han frem-